

Je afdeling belicht

Jong Nederland Bergeijk

Of het wel nodig was, een interview? “We zijn maar een heel klein clubje hoor, hier is het allemaal niet groots” zei Riny toen we haar belden.

“Maar natuurlijk komen we wel! Jong Nederland is Jong Nederland. Groot of klein, iedereen hoort erbij”.

Door: Kim van Korven en Luc Vugts

Dus, op naar Bergeijk of beter gezegd Jong Nederland 't Loo. We kwamen aan in de juiste plaats, nu het clubgebouw nog vinden. "Voorbij de kerk links en dan het paadje door" was gemeld, dus na de kerk het pad op. Even twijfelden we of we wel goed zaten en niet uit zouden komen op een begraafplaats. We zaten goed! We waren nog maar amper de auto uit toen we van harte welkom geheten werden en binnen geroepen werden om te komen kijken. De Maxiorengroep was net de puntjes op de i aan het zetten met een mooi herfststukje voor ze enthousiast nog wat dansjes dansten met Maud (die precies leek te weten welke nummers op dit moment hip zijn) en enthousiast de deur uit stormden.

Maud en Riny stroopten de mouwen en ook Rian kwam binnen om "nog snel even de bezem er door te halen voor we in gesprek zouden gaan". Met zijn vijven hebben we in een mum van tijd alles opgeruimd en ook al "we gaan het niet laat maken hoor" waren we al snel 2 uur verder.

Riny is al jaren vrijwilligster, voor haar 16^e was ze lid en daarna is ze vrijwilligster geworden. Maud is vroeger lid geweest, heeft een maatschappelijke stage afgerond bij de vereniging en is nu een jaar als vrijwilligster betrokken. Rian denkt dat ze ongeveer 10 jaar vrijwilligster is, zij is gevraagd in verband met een tekort aan vrijwilligers, haar twee zoons waren ook lid bij de vereniging. Nu hebben we gelijk ook de vaste kern van vrijwilligers voorgesteld. Verder maakt Amy ook deel uit van de leiding. Zij is er tijdelijk even uit geweest en zal binnenkort om de week ook weer mee gaan draaien. Ook Corina draait al een aantal jaar mee op de donderdag, zij is tijdelijk ook gestopt maar we hopen dat zij over een tijdje weer kan mee draaien. Dit zijn de vrijwilligers van "de club" zoals de vereniging bekend staat in de omgeving.

Maud en Riny draaien groep op dinsdag avond (groep 3, 4 en 5) en op donderdag wisselen ze op toerbeurt om Rian te ondersteunen bij de donderdag groep (groep 6, 7 en 8).

De vereniging is opgericht in 1947 vertelt Riny tijdens het vegen. "De pastoor van die tijd vond dat de jeugd van de straat moest". De paters starten een jongensvereniging in een hutje in 'het Heksenbos'. Een paar jaar later, rond 1950, verhuisde de vereniging naar de huidige locatie waar een gedeelte van het gebouw nog uit die tijd stamt. Een kachel en schouw, een schilderij met insignes en de geur (echt waar!) nemen je gelijk mee terug naar die tijd. De geur komt waarschijnlijk van de kachel die het gebouw heerlijk op temperatuur brengt. Mooi hoe Riny trots alles laat zien en vertelt over de herkomst van De Club. Over dat er vroeger in het andere kerkdorp, het Hof, ook een afdeling gevestigd was. Dat er vroeger gescheiden groep werd gedraaid en tussendoor komt ook nog de informatie dat in het huidige clubgebouw ook wekelijks een bandje repeteert.

We krijgen een rondleiding die eindigt in dat gedeelte van het gebouw en start in de keuken. Deze staat er ongeveer 10 jaar, is klein, bevat geen fornuis ("We

koken toch niet, met ons kamp laten we friet komen en met Kerst maken we de hapjes vooraf al.") maar ziet er keurig uit. Het lokaal is gezellig ingericht met wat kasten en heel wat tafeltjes waar heerlijk aan geknutseld kan worden en waar spellen worden gespeeld. Buiten is een mooi veld, een mini-speeltuin en een terras waar je heerlijk kunt zitten. "De palletshut moet of steviger gemaakt worden of worden afgebroken, maar daar hebben de leden echt fanatiek gebouwd en gespeeld".

Geld is er wel, maar minder dan in grote verenigingen. Ook is de gemeente niet zo gul meer in subsidie waardoor er ook meer gedaan wordt met sponsoracties. Ze doen mee met de Rabo Clubsupport actie. In het verleden waren er onder andere planten-acties, bloembollenverkoop en een statiegeld-actie waarbij ouders hielpen.

Rian vertelt over een mini-domper. "Met kerst verkochten we eens kerststerren (plantjes). "We hadden een mooi formaat uitgekozen, best goed verkocht en toen de plantjes kwamen bleken ze veel kleiner dan verwacht." Maar, niet getreurd, het was zo.

Typerend voor de vereniging; het gebeurt en weer door. De dames laten de moed niet zakken. In het district zijn ze niet actief omdat het lastig is om dingen te regelen met maar enkele vrijwilligers. Maar, binnen hun eigen afdeling staan er, naast de wekelijkse groepsbijeenkomsten, ook speciale dagen op het programma.

Traditiegetrouw is er met Kerstmis een bingo waar Riny voor de prijsjes zorgt, de sokken zijn elk jaar erg gewild. De laatste bijeenkomst van het jaar is er een kerstdiner. Maud vertelt met een lach van oor tot oor, wat de kinderen vooraf aan wensen doorgeven: knakworstjes in bladerdeeg, fruitspiesjes en frikandellen. De dames zorgen dat alles aanwezig is en maken er dan elk jaar weer een gezellige avond van waar alle leden tegelijk voor zijn uitgenodigd.

Rian verteld over de jaarlijkse modeshow die rond carnaval gehouden wordt en ook al jaren een geslaagde activiteit is. De ouders worden uitgenodigd nadat de kinderen in carnavalskleren zijn gehesen of zelf kleding gemaakt hebben van gekleurde zakken.

Met Sinterklaas komen er Pietjes en de ouderen maken surprises voor elkaar. Met Halloween is er ook vaak iets te doen. Riny, Maud en Rian halen leuke herinneringen op aan alle activiteiten en komen gelijk ook weer op ideeën voor Halloween. "De vorige vrijwilligster liet gewoon vrienden als spook ergens staan". "Dat kun jij toch ook regelen, Maud?!"

Niet alleen via lokale krantjes en ouders proberen de dames aan nieuwe vrijwilligers te komen. Ze hopen dat er mensen bij gaan komen en het niet op gaat houden te bestaan. "Over 2 jaar is ons 75-jarige jubileum" vertellen de dames. "Dat gaan we niet zo groots aanpakken als de vorige keren, maar we moeten toch wel iets doen". Gelijk ook weer hier de herinneringen van jubilea in het verleden en de feestjes die werden gehouden. Maud herinnert zich vaag soms ineens zich nog dingen als Rian en Riny vertellen over alles wat ze al meegemaakt hebben.

Ook als ze over de kampen spreken, raken ze nauwelijks uitgepraat. Vroeger werd er een week op kamp gegaan, met tenten en alles erop en eraan. De leden blijven nu maar 2 nachties

logeren. Op vrijdag hebben ze thuis gegeten. Op zaterdag hebben we een leuke dag samen. In het verleden zijn we bijvoorbeeld naar Ierland of Toverland geweest en organiseren allerlei spellen in een bepaald thema. We laten friet bezorgen (want we koken niet) en op zondag gaan de kinderen voor het avondeten weer naar huis.

Het klinkt wellicht wat simpel en kort van duur maar we hebben echt diepe bewondering hoe de vrijwilligers al jaren zich met een klein team inzetten. Aan een tekort aan gezelligheid ligt het niet, de dames vertellen enthousiast en komen gedreven over. We hebben erg veel gelachen om de verhalen, de nuchterheid en twijfelen er niet aan dat mensen het niet leuk zouden hebben bij hen.

De dames zijn benieuwd hoe andere kleine verenigingen dingen aanpakken en hoe verenigingen die klein geweest zijn, hebben kunnen groeien. Ze ontvangen graag tips en nog liever wat extra vrijwilligers. "Vrouwen zijn welkom, maar het zou ook echt leuk zijn voor de jongens als een man zich meldt als vrijwilliger".

Roos, die jarenlang vrijwilligster geweest is en onderscheiden is met een "Eik van Bergeijk", is na jarenlange trouwe inzet nu ook gestopt. We zijn haar dankbaar voor haar bijdrage en inzet en hopen dat, wat ook mede dankzij haar, nu nog bestaat nog lang mag bestaan; "ons clubke".

